

ডাঙ্গৰীয়াসকলৰ দাঁতিয়লীয়া গাওঁ প্ৰৱেশ ।-- এইৰূপে প্ৰবত্তি আছিলে। যতৰ্থে বৰুৱা বোলে,-- “বৰাহঁত, পৰ্ব্বতত নিতে জুই দেখোঁ। তাতো গাওঁ মানুহ আছে, চাবলৈ যোৱা।” এই বুলি আজ্ঞা কৰিলে। বৰাহঁতে কুৰি দিন বাট কাটি সলাল ৮০ চাৰি কুৰি , চকীয়াল চাৰি কুৰি সৈতে দাঁতি চহৰী পালেগৈ। দাঁতিয়ালে দেখি ভয়াতুৰ হইয়া ভাগি পলালে, বোলে, -- “ৰণ পালেহি।” এইবুলি দখোদেখি ভাগিলে। আমাৰ মানুহে তাৰ চাঙ্গত যি পালে সকলো ভইক্ষ কৰিলে। দাঁতিয়ালে বোলে,-- “ইহঁতে দেখো আমি যি বস্তু খাওঁ তাকে খাই। জানিলো ইহঁত আমাৰ কুলিয়া।” যাৰ হাত-ভৰি ভগা, বুঢ়া-মেথা যি আছিলে তাকে আমাৰ মানুহে বোলে, -- “তহঁতে ভয় নকৰিবি। যিভুৰ ভাগি পলাইছে তাকো চপাই আনগৈ।” এই বোল-মাত কৰি চপাই আনি অমাৰ বোল-মাত কৰিলে, বোলে, -- “ঔদেউ ঈশ্বৰ ইন্দ্ৰৰ সন্তান। পৃথিৱীত আহি নৰৰ ওপৰত আহি নৰেশ্বৰ বা ঈশ্বৰ হৈছেহি। তহঁতে তালৈকে অহা-যোৱা কৰি থাকিবি। কপিলীমুখত দ্বাৰ কৰি বৰমত্য ঈশ্বৰদেৱ আছে।”.২২৮

Entrance of *dāngariās* (officials) into peripheral (*dāntiyaliā*) village:

They were living in this way. Actually Baruā said, “Barās, we see fire in that hill everyday. There are village people there also. Go and find out.” He ordered it. Barās pushed their way through with 80 *salāls*, 80 *sakiāls* (men from outposts) and reached the outskirts after traveling for 20 days. The people in that outskirts region escaped being frightened, and said, “War has approached.” Saying this, they ran away in all directions. Our people devoured whatever they had found in their *chang*. The *dāntiyāls* (people living at the outskirts) said, “O, they eat the same things that we eat. We come to know from this that they are from the same race with us.” Our people told whoever was left including handicapped, old, “Don’t be afraid. Bring the others also who have run away.” Talking in this way, they brought them near and said, “Swargadeu Iswar is the son of Indra. Coming to earth, he has become the master of Man or God above the human beings. You keep going there. Chief minister Iswardeu is lodging at Kapilimukh.”//228//